

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Dagen da jag lämnade mitt hem för

staden

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustrert av: Brian Wambi

Oversatt av: Lena Normén-Younger

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

**Dagen da jag lämnade mitt
hem för staden**

✍ Lesley Koyi, Ursula Nafula
🗉 Brian Wambi
✉ Lena Normén-Younger
💬 svensk
||| nivå 3

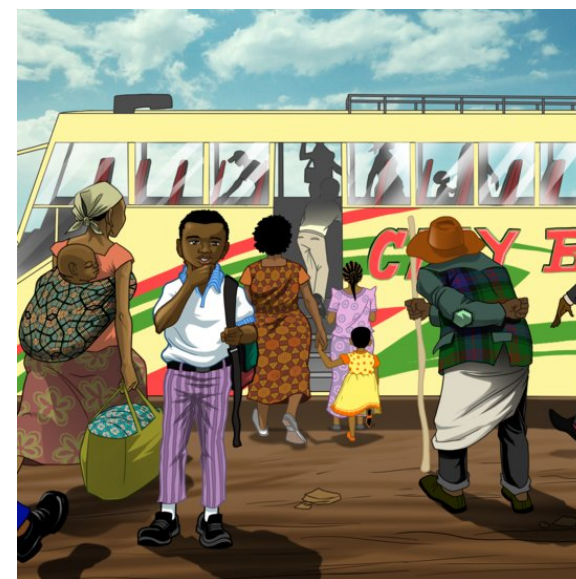
På den lilla busstationen i min hemby var det fullt av människor och överbelastade bussar. På marken fanns det ännu fler saker som skulle lastas på. Anställda skrek namnen på ställena som bussarna skulle gå till.

“Storstan! Storstan! Vi åker västerut!” hörde jag en biljettförsäljare ropa. Det var den bussen som jag behövde åka med.

Bussen till storstan var nästan full men fler människor trängde sig på. Vissa packade undan sitt bagage under bussen. Andra lade det på hyllorna på insidan.

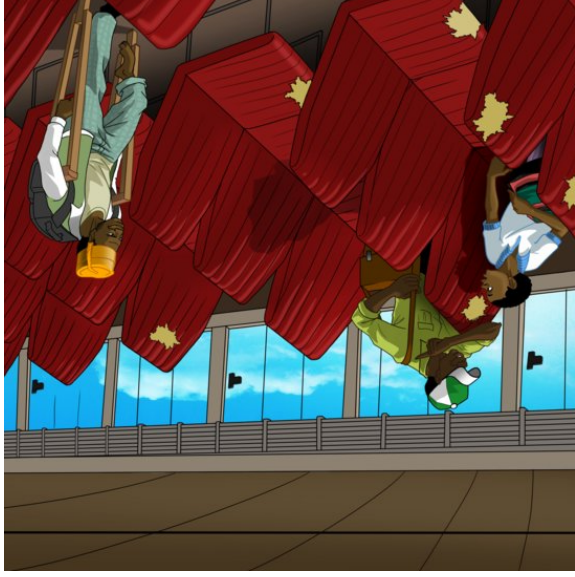

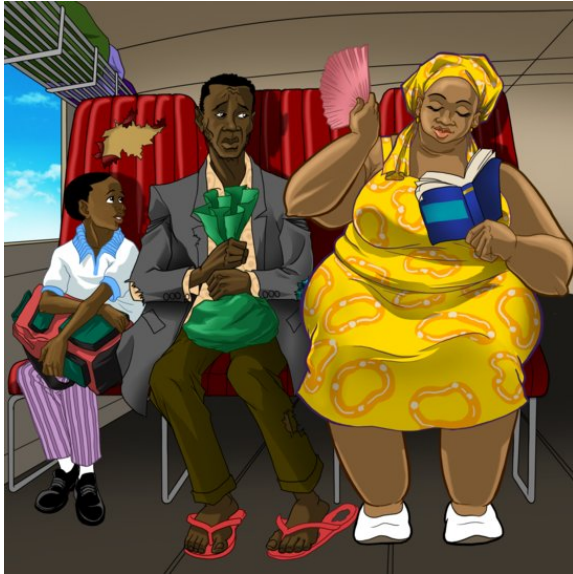
Returbussen börjades snabbt att fyllas på. Snart skulle den åka tillbaka österut. Det viktigaste för mig nu var att leta upp min farbrors hus.

Nya passagerare höll hårt i sina biljetter när de letade efter någonstans att sitta på den proppfulla bussen. Kvinnor med småbarn lade dem tillräta för att göra det bekvämt för dem på den långa resan.

Nio timmar senare vaknade jag upp till ett högt bankande och att man ropade ut bussen för passagerare som skulle tillbaka till min hemby. Jag tog min lilla väska och hoppade av bussen.

Jag tryckte mig ner bredvid ett fönster.
Personen som satt bredvid mig höll hårt i
en grön plastpåse. Han hade sandaler och
en sliten kappa på sig och såg nervös ut.

På vägen lärde jag mig namnet på den plats
i storstaden där min farbror bodde utantill.
Jag mumlade det fortfarande när jag
somnade.

Men mina tankar gick tillbaka till mitt hem.
 Skulle min mamma vara i säkerhet? Skulle
 mina kaniner kunna säljas för pengar?
 Kommer min bror att komma ihåg att
 vattna mina trädplantor?

Jag tittade ut genom bussfönstret och insåg
 att jag var i färd med att lämna min hemby,
 platsen där jag hade växt upp. Jag var på
 väg till den stora staden.

Lastandet var färdigt och alla passagerare satt ner. Gatuförsäljare tryckte sig fortfarande in på bussen för att sälja sina varor till passagerarna. Alla ropade namnet på det som fanns att köpa. Orden lät lustiga för mig.

Medan resan fortskred blev det mycket hett på bussen. Jag slöt ögonen och hoppades kunna sova.

Några passagerare köpte drycker, andra köpte små snacks och började att tugga. De som inte hade några pengar, som jag, tittade bara på.

När bussen lämnade busstationen strödde jag ut genom fönstret. Jag undrade om jag någonsin skulle komma tillbaka till min hemby igen.

Dessa aktiviteter avbröts av att bussen tutade, en signal som visade att vi var färdiga för att åka. En anställd skrek att gatuförsäljarna var tvungna att stiga av.

Gatuförsäljarna knuffade på varandra för att komma ut från bussen. Vissa gav tillbaka växel till passagerarna. Andra gjorde sista-minuten-försök att sälja fler saker.